

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 8 sierpnia 2023r.

w sprawie **M.C.**

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego
od postanowienia Sądu Rejonowego w Krotoszynie
z dnia 14 lipca 2022r., sygn. akt II K 502/19

postanowił:

- 1. uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Krotoszynie do ponownego rozpoznania;**
- 2. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2022r., wydanym w sprawie II K 502/19, Sąd Rejonowy w Krotoszynie orzekł o zasądzeniu od Skarbu Państwa na rzecz uniewinnionego M.C. kosztów poniesionych przez niego z tytułu ustanowienia w sprawie obrońcy z wyboru. Czyniąc to, w sentencji postanowienia określił kwotę na „6.816,00 zł (sześć tysięcy osiemset szesnaście złotych 00/100) 8.383.68 zł (osiem tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy złote)”.

Uznając, że powyższy zapis wyniknął z oczywistej omyłki pisarskiej, Sąd Rejonowy, postanowieniem z dnia 2 września 2022r., orzekł o jej sprostowaniu w trybie art. 105§1 i 3 k.p.k. Orzeczenie to, zaskarżone przez obrońcę M.C., zostało uchylone postanowieniem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 1 grudnia 2022r., sygn. akt III Kz 270/22.

Obecnie kasację od postanowienia Sądu Rejonowego w Krotoszynie z dnia 14 lipca 2022r. wywiódł Prokurator Generalny, zaskarżając je w całości na niekorzyść M.C. i stawiając zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść postanowienia naruszenia przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 94§1 pkt 4 i 5 k.p.k. i art. 626§2 k.p.k. w zw. z §15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015. 1800 z dnia 5 maja 2015r.), poprzez zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz M.C., tytułem poniesionych przez niego kosztów obrony, kwoty „6.816,00 zł (sześć tysięcy osiemset szesnaście złotych 00/100) 8.383,68 (osiem tysięcy trzysta osiemdziesiąt trzy złote)”, czyli w sposób wywołujący wątpliwości interpretacyjne i uniemożliwiający prawidłowe wykonanie postanowienia, prowadzący do wypłacenia wymienionemu obu wskazanych kwot, które łącznie przekraczają sześciokrotność stawki minimalnej, możliwej do zasądzenia w realiach analizowanej sprawy.

Stawiając powyższy zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Krotoszynie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k.

Przyznać należy rację skarżącemu, że w przedmiotowej sprawie doszło do wydania orzeczenia nie spełniającego w pełni wymogów określonych w art. 94§1 pkt 4 i 5 k.p.k. Należy także podzielić argumentację zaprezentowaną przez Sąd Okręgowy w postanowieniu wydanym w dniu 1 grudnia 2022r., że uchybienie, do jakiego doszło przy wydaniu tego orzeczenia, nie mieści się w kategorii oczywistej omyłki pisarskiej, jaką można by było sprostować w trybie art. 105§1 k.p.k. – nie dotyczy ono kwestii „techniczno-pisarskich”, ale w istocie meritum orzeczenia, tj. ustaleń w zakresie kwoty, jaką należy zwrócić uniewinnionemu od zarzutów M.C. z tytułu poniesionych przez niego kosztów obrony w postępowaniu karnym.

Zasadniczym problemem jest bowiem to, którą z kwot wskazanych w części dyspozytywnej postanowienia z dnia 14 lipca 2022r. należałoby wypłacić – czy orzeczenie dotyczy jednej z tych kwot (a jeżeli tak, to której), czy może ich sumy? Niezależnie od uchybień wskazanych przez Prokuratora Generalnego należy uznać, że w przedmiotowej sprawie doszło do wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439§1 pkt 7 k.p.k., polegającej na wydaniu orzeczenia zawierającego w swojej treści sprzeczność, która w istocie uniemożliwia jego wykonanie.

Choć w złożonej kasacji nie wskazano na wystąpienie przywołanej wyżej bezwzględnej przesłanki odwoławczej, Sąd Najwyższy zobowiązany był zbadać wydane orzeczenie pod tym kątem na podstawie art. 536 k.p.k.

Biorąc pod uwagę powyższe, kasację należało uznać za oczywiście zasadną i uchylić zaskarżone postanowienie w całości, a sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Krotoszynie.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy, mając na względzie uwagi poczynione w niniejszym uzasadnieniu, winien ponownie rozpoznać sprawę z należytą starannością, bacząc, by nowe rozstrzygnięcie wolne było od uchybień, czy to natury rachunkowej, czy procesowej.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

(Z.K.)

[ł.n]